

Пригода в лузі

Віктор Зубар

Блукаючи лугами
У хвилях сухостою,
Зловили ми стріпату
Пташину в комишах,
І хвацько бігав син мій
З піднятою рукою,
І тішився невинно
Наляканим пташам.

Та, наситившись грою,
Задумався хлопчина,
Я теж потайки думав,
Як вийти нам з біди...
Боліючи за долю
Маленької пташини:
— Пустім її до мами! —
Синочок мій розсудив.
Ось він махнув рукою,
Пустив пташа на волю!
Цвірінькнувши, сховалось!
Воно в рудий сінець.
І ми були щасливі,
Що у пташиній долі
По нашій добрій волі
Щасливий склавсь кінець.